

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ' תְּשׁוּרִי (ו' סוכות)

סֵדֶר לְקוּטִי פִּינְטוֹרִי הַיּוֹפְיִי:

הַוְהַנְהָה, כְּשִׁמְתֵּאנְחָה מִמְּשִׁיךְ רוּחַ הַחַיִּים אֶל הַחֶסֶד, שְׂמֵתֵאנְחָה עָלָיו וּמְשָׁלִים אוֹתוֹ. אַךְ לְהַתְגַּרְוֹת בְּרִשְׁעִים אִי אֶפְשָׁר, כִּי כְּשִׁמְתֵּגְרָה בְּהַרְשָׁע, וְהוּא מֵתֵאנְחָה וּמִמְּשִׁיךְ הַרוּחַ מִהָרֵב שְׁלוֹ דְקַלְפָּה, וְהַרוּחַ שְׁלוֹ גָדוֹל בְּשַׁעֲתוֹ, וְעַל כֵּן "כָּל צוּרְרֵי יַפִּיחַ בָּהֶם", כַּנֶּ"ל, וְיוֹכֵל לְהַזִּיק לוֹ, חַם וְשָׁלוֹם. וְעַל כֵּן לֹא כָּל אָדָם יָכוֹל לְהַתְגַּרְוֹת בְּרִשְׁעִים, אִם לֹא מִי שֶׁהוּא צַדִּיק גָּמוֹר. וְצַדִּיק גָּמוֹר הוּא, כְּשֶׁהוּא בְּבַחֲיַנֵּת (מִשְׁלֵי י"ב): "לֹא יֵאָנֶה לְצַדִּיק כָּל אָוֶן", דְּהֵינּוּ שְׂכָבֵר גֵּרֵשׁ וּבִטֵּל כָּל הָרַע שְׁלוֹ, עַד שֶׁבָטוּחַ שְׁלֵא יֵאָרַע לוֹ שׁוֹם מְכֻשׁוֹל עֲבָרָה:

וְהַעֲנִין - כִּי יֵשׁ אַרְבָּעָה יְסוּדוֹת: אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עָפָר; וְלִמְעַלָּה בְּשָׂרָשָׁם הֵם אַרְבַּע אוֹתֵיּוֹת הַיּוֹ"ה (עֵיין סוּף תִּיקוּן כ"ב) וְלִמְטָה הֵם מְעַרְבִים טוֹב וְרָע. וְהַצַּדִּיק גָּמוֹר שֶׁהַבְּדִיל וְהַפְּרִישׁ הָרַע מִן הַטוֹב לְגַמְרֵי, עַד שֶׁלֹּא נִשְׁאַר לוֹ שׁוֹם רַע מֵאֶחָד מֵאַרְבָּעָה יְסוּדוֹת הַנֶּ"ל, שֶׁהֵם כָּלֵל הַמְּדוּת כִּידוּעַ, וְכְשֶׁהוּא בְּבַחֲיַנֵּה זֶה מֵתָר לְהַתְגַּרְוֹת בְּרִשְׁעִים:

וְהַעֲנִין - כִּי כָּל רִשְׁעֵי הַהֶכְרַח שִׁיחֵיָה לוֹ צְנוּר שִׁיִּקְבֵּל דָּרָךְ שָׁם הַרוּחַ שְׁלוֹ לְהַשְׁלִים הַחֶסֶד, וְהַצְנוּר הוּא - דָּרָךְ הַמְּדָה רָעָה מֵאַרְבָּעָה יְסוּדוֹת שֶׁהַמְּשִׁיךְ וְהַגְּבִיר - הוּא הַדָּרָךְ וְהַצְנוּר שֶׁמְקַבֵּל דָּרָךְ שָׁם הַרוּחַ חַיִּים שְׁלוֹ לְהַשְׁלִים חֶסֶד וְנוֹ. וְכְשֶׁהַצַּדִּיק רוֹצֵה לְהַשְׁפִּילוֹ, הוּא מְכַרְח לִירֵד לְהַמְּדָה רָעָה הַהִיא שֶׁהַגְּבִיר עָלָיו הַרְשָׁע, לְהַכְנִיעָה וּלְקַלְקֵל הַצְנוּר הַהוּא שֶׁל הַרְשָׁע, שֶׁמְקַבֵּל מִשָּׁם הַחַיּוֹת שְׁלוֹ. וְעַל כֵּן מְכַרְח שִׁיחֵיָה זֶה הַצַּדִּיק צַדִּיק

גמור, שאין בו שום רע, למען לא יהיה כח להרוח-סערה, שהוא הרוח-חיים של הרשע, לשלט ולהזיק, חס ושלום, להצדיק בעת שיוֹרד להמדה רעה של הרשע לקלקלה, כי אין להרע שום תפיסה ואחיזה בהצדיק גמור, ואין לו מקום לאחוז בו. (וגם מהמדה רעה בעצמה שיוֹרד להכניעה אין לו שום תפיסה, חס ושלום, רק מה שיוֹרד לתוכה הוא להכניעה ולהשפילה, בבחינת (בראשית י"ג): "ויעל אברם ממצרים"):

וזהו (תהלים קמ"ז): **מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַדֵי אָרֶץ – רֹאשֵׁי-תְבוֹת: אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עָפָר, שָׁהֵם כָּל הָאֲרָבָעָה יְסוּדוֹת, שָׁהֵם כָּל הַמַּדוֹת, שְׁצָרִיכִין לְבָרָרָם בְּרֹר גָּמוֹר, עַד שְׁלֹא יִהְיֶה בּוֹ שׁוּם אַחִיזָה מִשׁוּם רַע שְׁבָשׁוּם מִדָּה מִהָאֲרָבָעָה יְסוּדוֹת הַנִּלְוִי, וְאֵזִי הוּא צָדִיק גָּמוֹר כַּנִּלְוִי. וְאֵזִי דִיקָא, כְּשִׁמְבִדִיל הָרַע מֵאֲרָבָעָה יְסוּדוֹת – אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עָפָר – אֵזִי הוּא מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַדֵי אָרֶץ כַּנִּלְוִי. מֵה שְׁאִין כֵּן צָדִיק שְׁאִינוֹ גָּמוֹר, אִף שְׁאִין לוֹ שׁוּם עֲבָרָה, אִף-עַל-פִּי-כֵן עֲדִין לֹא הִבְדִּיל הָרַע לְגַמְרֵי וְהָרַע עֲדִין בְּכַח, וְעַל כֵּן אָסוּר לוֹ לְהַתְגַּרּוֹת בְּרְשָׁעִים, כִּי יֵשׁ מָקוֹם לְהָרַע לְאַחֹז בּוֹ, וְיֻכַּל לְהִזְיֵק לוֹ, חַס וְשָׁלוֹם, הָאֲרִיכוֹת-רוּחַ שֶׁל הָרַשָּׁע, שֶׁהוּא גָּדוֹל בְּשַׁעְתּוֹ בְּבַחֲיַנַּת רוּח־סְעָרָה כַּנִּלְוִי.**

וזהו שְׁאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה (בְּרָכוֹת ז:): וְהִכָּתִיב: "אֵל תִּתְחַר בְּמִרְעִים"? (תהלים ל"ז) 'מִי שֶׁלְבוֹ נֻקְפוֹ אוֹמֵר כֵּן; פִּרְשׁ רַש"י: 'הִירָא מֵעֲבָרוֹת שְׁבִידוֹ' – 'שְׁבִידוֹ' דִיקָא. זְהוּ שְׁאֲמָרְנוּ, כִּי בְּאֶמֶת אִין לוֹ שׁוּם עֲבָרָה, רַק שֶׁהוּא יָרָא עֲדִין מֵעֲבָרוֹת שְׁבִידוֹ וְכַחוֹ לַעֲשׂוֹת, כִּי הָרַע עֲדִין בְּכַח, כִּי לֹא זָכָה עֲדִין לְבַחֲיַנַּת לֹא יֵאָנֶה לְצָדִיק כָּל אָזֶן, וְאִינוֹ בְּטוּחַ עֲדִין שְׁלֹא יֵאָרַע לוֹ מְכַשׁוֹל עֲבָרָה, חַס וְשָׁלוֹם, וְעַל כֵּן אָסוּר לוֹ לְהַתְגַּרּוֹת בְּרְשָׁעִים

כַּנ"ל.

וזהו: "תִּחְרִישׁ כְּבֹלַע רָשָׁע צְדִיק מִמֶּנּוּ" (חֲבִיקוּק א), וְאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבִרְכָה (כָּבֹא מְצִיעָא עֵא [ושם בברכות]: 'צְדִיק מִמֶּנּוּ בּוֹלַע' – 'בוֹלַע' דִּיקָא, כִּי הוּא בּוֹלַע אוֹתוֹ מִמַּשׁ בְּאַרְיַכַת הָרוּחַ שְׁלוֹ, שֶׁהוּא גָדוֹל בְּשַׁעֲתוֹ; אֲבָל צְדִיק גָּמוּר אֵינוֹ בּוֹלַע, כִּי אֵין לְבוֹ נֹקֵפוֹ מִחֲשֵׁשׁ מְכֻשׁוֹל עֲבָרָה כַּנ"ל, כִּי כָּבֹד בְּטֵל הָרַע לְגַמְרֵי מְכַל הַמַּדּוֹת וְהַתְּאוּת שֶׁל כָּל הָאֲרַבְעָה יְסוּדוֹת. וְעַל כֵּן זֶה הַצְּדִיק גָּמוּר וְכָל הַנְּלוֹיִם אֵלָיו מִתְּרִים לְהַתְּגַרֵּת בְּרָשָׁעִים, כִּי זֶה הַצְּדִיק יָכוֹל לִירֹד לְתוֹךְ כָּל הַצְּנוּרוֹת שֶׁל כָּל הַמַּדּוֹת רָעוֹת שְׁלָהֶם, שֶׁהַגְּבִירוֹ עַל עֲצָמָם וְלִשְׁבָרָם וְלִבְטָלָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מִשְׁפִּיל רָשָׁעִים עַדֵי אָרֶץ, כַּנ"ל:

וּלְבוֹא לְזֶה – לְהַפְרִישׁ וּלְהַבְדִּיל וּלְבַטֵּל הָרַע מִהַטּוֹב – הוּא עַל-יְדֵי תוֹרָה וְתַפְלָה, וְלִמּוּד הַתּוֹרָה יִהְיֶה לָלוֹן לְעִמְקָהּ שֶׁל הַלְכָה (עֵינן זוהר בהר קי"א): הֵינּוּ לְלַמֵּד פּוֹסְקִים. כִּי יֵשׁ בְּהַתּוֹרָה אֲחִיזַת הַטּוֹב וְהָרַע, שֶׁנֶּאֱחָזִין מִבְּחִינַת אֲסוּר וְהַתֵּר, טָמֵא וְטָהוֹר, כָּשֵׁר וּפְסוּל, שֵׁשׁ בְּהַתּוֹרָה; וְכָל זְמַן שֶׁאֵינוֹ מְבַרֵּר הַהֲלָכָה הוּא מְעַרְב טוֹב וְרָע; וְעַל כֵּן אֵינוֹ יָכוֹל לְהַפְרִישׁ וּלְבַטֵּל הָרַע מִהַטּוֹב, וְהוּא בְּבַחֲיַנַת (מִשְׁלֵי י"א): "וְדַרְשׁ רָעָה תְּבוֹאֵנּוּ"; עַד אֲשֶׁר הוּא מְעִיֵן וּמְבַרֵּר הַפְּסִק־הַלְכָה וּמְבַרֵּר הָאֲסוּר וְהַמְּתָר וְכוּ', דִּהְיֵנוּ עַל-יְדֵי לִמּוּד פּוֹסְקִים, אֲזִי מִפְּרִישׁ הַטּוֹב מִהָרַע (עֵינן זוהר בהר דף קי"א). אַךְ לְזִכּוֹת לְזֶה הַשֵּׁכֶל, שֶׁיּוּכַל לָלוֹן לְעִמְקָהּ שֶׁל הַלְכָה, הוּא עַל-יְדֵי תַפְלָה, כִּי מִשָּׁם נִמְשָׁךְ הַשֵּׁכֶל:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

גַּ הַמַּתְנַגְּדִים וְהָרָשָׁעִים הַחוֹלְקִים עַל הַצְּדִיקִים אֲמַתִּיִּים הֵם מְקַבְּלִים הָרוּחַ חַיִּים שְׁלָהֶם מִהֵרֵב דְּקַלְפָּה. כִּי יֵשׁ רַב דְּקַלְפָּה

וּסְטָרָא אַחֲרָא כְּנֶגְדַּהּ הָרַב דְּקֻדְשָׁהּ, כִּי "אַתָּה זֶה לְעֵמֶת זֶה עָשָׂה
הָאֱלֹקִים" (קהלת ז' יד). וְעַל כֵּן הֵם גְּדוּלִים בְּשַׁעֲתָם כִּי הָרוּחַ חַיִּים
הַנִּמְשָׁךְ מֵהָרַב דְּקֻלְפָּה הוּא בְּחֵינַת רוּחַ סְעָרָה שְׁהוּא גְּדוּל בְּשַׁעֲתוֹ,
אַבֵּל הוּא רַק לְפִי שְׁעָה וּלְבִסוּף כָּלָה וְנֶאֱבָד וּמִסְעָר גּוֹפֵה וְנִשְׁמָתָה
שֶׁל הַנֶּאֱחָזִים בּוֹ, וְעַל כֵּן הָרָשָׁעִים וְהַחֹלְקִים עַל צְדִיקִים בְּחַיֵּיהֶם
קְרוּיִים מֵתִים כִּי אֵין לָהֶם רוּחַ חַיִּים הָאֲמֵתִי דְּקֻדְשָׁהּ שְׁנִמְשָׁךְ רַק
עַל־יְדֵי צְדִיקֵי אֲמֵת דִּיקָא כַּנִּל:

ד הַצְּדִיק הָאֲמֵתִי מְכַפֵּר עֲוֹנוֹת עַל־יְדֵי אֲנָחָה שְׁעַל־יְדֵי־זֶה
מִמְשִׁיכִין מִמֶּנּוּ הָרוּחַ חַיִּים לְהַשְׁלִים הַחֶסֶד כַּנִּל, כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב:
"וְאִישׁ חָכָם יִכְפֹּרֶנָּה" (משלי ט"ז יד):

סֵדֶר חַיִּי מִוִּתְרֵי הַיּוֹפִים:

וְהַנְּנִי מְבַאֵר לָךְ הַכָּל בְּזֶה כִּדִּי שֶׁתִּדַּע חֲשׁוֹן עֵצִים רַבּוּי הַבָּתִּים
בְּבִירוֹ, וְתַבִּין גְּדֻלּוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ וּמַעֲלַת הַקְּבוּץ שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
כִּמְהָ וְכִמְהָ בָּתִּים בְּלִי שְׁעוֹר וְעָרָךְ נִתְּוֹסְפִין וְנִתְּרַבִּין כְּשֶׁנִּתְּוֹסֵף
נֶפֶשׁ אֶחָד לְהַקְּבוּץ הַקָּדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וְהוּא שְׁכָל מַה שְׁנִתְּוֹסֵף אֶבֶן
אַחַת, אֲזִי נִתְּרַבִּין הַבָּתִּים כְּמִסְפַּר כְּפוּלוֹת שֶׁל כָּל מִסְפַּר הָאֲבָנִים
הָאֵלוּ בְּכָל הַמִּסְפָּר שֶׁל כָּל הַצְּרוּפִים שֶׁהֵם הַבָּתִּים הַקּוֹדְמִים.

לְמַשָּׁל בְּתַחֲלָה הָיוּ שְׁתֵּי אֲבָנִים וְהָיוּ בּוֹנִים שְׁנֵי בָתִּים. הֵינּוּ כִּי מִן
תְּבָה שֶׁל שְׁתֵּי אֲוִתִּיּוֹת אֵין נֶעֱשִׂין מִמֶּנּוּ כִּי־אֵם שְׁנֵי צְרוּפִים, לְמַשָּׁל
א"ב אֵין יְכוּלִין לְצַרְפֵּן כִּי־אֵם בְּשְׁנֵי צְרוּפִים הֵינּוּ א"ב ב"א.
וְכְשֶׁנִּתְּוֹסֵף עוֹד אֶבֶן הֵינּוּ אֲוִתִּיּוֹת שְׁלִישִׁית, וְנֶעֱשָׂה תְּבָה שֶׁל שְׁלֹשׁ
אֲוִתִּיּוֹת, כְּגוֹן אב"ג אֲזִי נִתְּרַבִּין הַבָּתִּים כְּפִי כְּפוּלוֹת מִסְפַּר אֵלוּ
הָאֲבָנִים שֶׁהֵם שְׁלֹשׁ בְּכָל הַמִּסְפָּר שֶׁל הַבָּתִּים הָרֵאשׁוֹנִים, דְּהֵינּוּ
כְּפִי כְּפוּלוֹת מִסְפַּר שְׁלֹשׁ שְׁהוּא מִסְפַּר הָאֲבָנִים שֶׁל עֲכָשׁוּ בְּמִסְפַּר
הַבָּתִּים הַקּוֹדְמִים שֶׁהֵם שְׁנַיִם, הֵינּוּ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שְׁנַיִם שְׁהִיא

שָׁשָׁה. וְעַל־כֵּן שָׁלֹשׁ אַבְנִים בּוֹנוֹת שָׁשָׁה בְּתִים.

וְכֵן אַחֲר־כֵּן כְּשִׁנְתוֹסֵף עוֹד אֹת אַחַת וְנִעְשָׂה תִבָּה שֶׁל אַרְבַּע
 אוֹתִיּוֹת כְּגוֹן אֲבִג"ד אֲזִי נִתְרַבֵּין הַבְּתִים כְּמִסְפַּר אַרְבַּע פְּעָמִים
 שָׁשָׁה שֶׁהוּא עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה. וְכְשִׁנְתוֹסֵף עוֹד אֹת אַחַת וְנִעְשָׂה
 תִבָּה שֶׁל חֲמִשׁ אוֹתִיּוֹת, אֲזִי נִתְרַבָּה הַבְּתִים כְּמִסְפַּר חֲמִשׁ פְּעָמִים
 עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה שֶׁהוּא מֵאָה וְעֲשָׂרִים. וְכֵן כְּשִׁנְתוֹסֵף עוֹד אֹת
 אַחַת וְנִעְשָׂה תִבָּה שֶׁל שֵׁשׁ אוֹתִיּוֹת אֲזִי נִתְרַבֵּין הַבְּתִים כְּמִסְפַּר
 שֵׁשׁ פְּעָמִים מֵאָה וְעֲשָׂרִים שֶׁהוּא שִׁבְעַת מֵאוֹת וְעֲשָׂרִים.

וְכֵן לְעוֹלָם שְׁכָל מַה שִׁנְתַּרְבָּה אֹת אַחַת נִתְרַבּוּ הַבְּתִים כְּפִי
 כְּפוּלוֹת כָּל מִסְפַּר הָאֲבָנִים הָאֵלּוּ הַנִּמְצָאִים עִתָּה בְּמִסְפַּר כָּל
 הַבְּתִים שֶׁנִּבְנוּ מֵהָאֲבָנִים שֶׁהָיוּ מִקֶּדֶם, וְהָבִין הֵיטֵב. וְעַיִן בְּפִרְדֵּם
 שָׁם מְבֹאָר עֲנִין זֶה. וְדַעַת לְנִבּוֹן נֶקֶל לְהַבִּין הַטַּעַם מִי שֶׁיִּבִּין הֵיטֵב
 מֵהוֹת הַצְּרוּפִים, וְאִין לְהַאֲרִיךְ בָּזֶה. וּמִזֶּה תָּבִין לְעֲנִין הַנִּפְשׁוֹת
 הַנִּ"ל וְהֵא לָךְ הַחֲשָׁבוֹן מִמִּסְפַּר כְּמָה אוֹתִיּוֹת שֶׁנִּקְרָאִים אַבְנִים וְכֵן
 לְעֲנִין הַנִּפְשׁוֹת הַנִּ"ל וְכוּ'. (וְלֹא הֶעֱתַק).

נִמְצָא שֶׁמִּשְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה אַבְנִים נִעְשִׂים שָׁשָׁה אֲלָפִים וּשְׁתֵּי מֵאוֹת
 וְשִׁבְעָה וְעֲשָׂרִים מִלִּיּוֹן וְעֲשָׂרִים אֶלֶף וּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת
 (6,227,020,800). וְעַל־פִּי דֶרֶךְ זֶה תַּחֲשֹׁב לְעוֹלָם. וְהָבִין הֵיטֵב עַד
 הֵיכָן הָרַבּוּי מִגִּיעַ כְּשִׁנְתוֹסֵף אָבִן אֶחָד עַל הָאֲבָנִים הָיְנוּ נִפְשׁ אֶחָד
 עַל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַנִּפְשׁוֹת שֶׁהָיוּ כְּבָר. הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִזְכְּנוּ
 לְשִׂמְחָה בְּאֵלּוּ הַבְּתִים אֲשֶׁר עָלִיהֶם נֶאֱמַר (ישעיה נ"ו): "וְשִׂמְחָתִים
 בְּבֵית תְּפִלָּתִי" כְּמוֹכֵן בְּהַתּוֹרָה הַנִּ"ל אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לָזֶה.

אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה פְּעָמִים שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשַׁת אֲלָפִים וְחֲמִשׁ
 מֵאוֹת וְחֲמִשִּׁים (48x603550) עוֹלָה עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנֶה מִלִּיּוֹן וְתִשְׁעַת
 מֵאוֹת וְשִׁבְעִים אֲלָפִים אַרְבַּע מֵאוֹת שֵׁשׁ מֵאוֹת וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

סעח - זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" - זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

פְּעָמִים כָּל הַנִּ"ל. כִּי עַל כָּל מִצְוָה מִתְּרִי"ג [שֵׁשׁ מֵאוֹת וְשֵׁשׁ-
עֶשְׂרֵה] מִצְוֹת נִבְרְתוּ כָּל הַבְּרִיתוֹת הַנִּ"ל. עוֹלָה 17.758.200.
וְלִמָּאן דִּיאָמַר עֲרָבָא וְעֲרָבָא דְעֲרָבָא צְרִיכִין לְכַפֵּל עוֹד שֵׁשׁ מֵאוֹת
אַלְף וְשֵׁלֶשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמִשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים כָּכֵל הַנִּ"ל
(603550×17.758.855.200) כַּמּוּבָן שָׁם בְּפִירוּשׁ רִש"י וְתוֹסְפוֹת עֵין
שָׁם הֵיטֵב עוֹלָה (10.718,357,055,360,000) וְזָכַר הֵיטֵב שֶׁהֵם
שִׁבְעַת עֶשְׂרֵה אוֹתוֹת צִיפְעֵר (סְפָרוֹת) שֶׁהוּא מְסַפֵּר גָּדוֹל וּמְפָלֵג מְאֹד
אֲשֶׁר אֵין לְשַׁעֵר כִּי הֵם יוֹתֵר מִעֶשְׂרֵת אֲלָפִים פְּעָמִים מִיְלֵי מִילִיּוֹן
וְאֵם יִדְעַת מְסַפֵּר הַמִּילֵי מִילִיּוֹן שֶׁהוּא מִילִיּוֹן פְּעָמִים מִילִיּוֹן אֲשֶׁר
נֹדַע לְבַעֲלֵי חֶשְׁבוֹן אֲשֶׁר אֵם יַחֲיֶה הָאָדָם חֲמֵשֶׁה עָשָׂר אֲלָף שָׁנִים
וְיוֹתֵר אֵינוֹ מְסַפֵּיק לְסֵפֶר מְסַפֵּר הַזֶּה אֶחָד לְאֶחָד אֲפִלּוֹ לְחֶשְׁבוֹן
שִׁיכּוֹלִים לְסֵפֶר מְסַפֵּר מֵאָה בְּמִינוּט [בְּדַקָּה] אֶחָת. וְדַבֵּר זֶה מְבֹאֵר
לְכָל הָרוֹצֵה לָבוֹא לְחֶשְׁבוֹן הַזֶּה.

סֵדֶר הָאֲלָף-בַּיִת הַיְמָנִי:

בְּשׁוֹרָה א. מִי שֶׁהוּא רָגִיל לֹאמַר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, הוּא נִתְּלֵבֵשׁ
מִבְּחִינַת אֱלִיָּהוּ. ב. אֵל תְּבַשֵּׂר בְּשׁוֹרָה רָעָה, כִּי מִחֲמַת בְּשׁוֹרָה
רָעָה מֵתוּ כַּמָּה נְפֹשׁוֹת. ג. הָעוֹשֶׂה מִצְוָה כְּמֵאמָרָה - אֵין מְבַשְׂרִין
אוֹתוֹ בְּשׁוֹרוֹת רָעוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גּוֹזֵר וְהוּא מְבַטֵּל. ד.
הַמְּבַשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת רָעוֹת, נוֹפֵל לְמַחִין דְּקַטְנוֹת.

חֵלֶק שֵׁנִי א. מִי שֶׁהוּא רָגִיל לְבַשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, עַל-יְדֵי זֶה
לֹא יִכָּאֲבוּ לוֹ רַגְלָיו.

בְּרָכָה

חֵלֶק שֵׁנִי א. הַמְּתַבְּרֵד צָרִיד לְתֵן לְמְבַרֵּד אֵיזָה מִתְּנָה. ב. אֵל תְּהִי

בְּרַכַּת גּוֹי קָלָה בְּעֵינֶיךָ. ג. מִי שֶׁמִּקְרַב אֶת הַרְחוּקִים לְעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הַבְּרָכוֹת מְסוּרִים בְּיָדוֹ.

בְּכִיָּה

חֵלֶק שְׁנֵי א. מִי שֶׁאֵינוֹ יָכוֹל לְבַכּוֹת, יִסְתַּכֵּל עַל הַרְקִיעַ, כִּי הוּא גָרָם בְּכִיָּה לַמַּיִם. ב. הַבְּכִיָּה מְבַטֵּל הַרְחוּרֵי זְנוּת. ג. סִגְלָה לְחוּלֵי הַצְּוָאר, שֶׁיִּבְכֶּה עַל חֶרְבֵן הַבַּיִת־הַמְּקֻדָּשׁ.

גִּבְאוֹה א. אֵין מְשִׁיחַ בָּא, עַד שֶׁיִּכְלֶה [כָּל] גִּבְאוֹה מִן הָעוֹלָם. ב. עַל־יְדֵי גִבְאוֹה בָּא לִידֵי תַאֲוֹת מְשַׁבְּב־זָכָר גַּם בָּא לִידֵי פַעַם, גַּם לַפְעָמִים אֵין אִשָּׁה מִתְעַבְּרַת מִחֲמַת שֶׁהִיא מְקַשְׁטֶת וְהִיא בְּעַלְת־גִּבְאוֹה. ג. עַל־יְדֵי גִבְאוֹה בָּא רָעַב לְעוֹלָם. ד. עַל־יְדֵי גִבְאוֹה בָּא לְשִׁכְרוּת וְהוּא הַדִּין לְהַפְּדוֹ. ה. עַל־יְדֵי גִבְאוֹה בָּא לְפַחַד. ו. סִגְלָה לְבַטֵּל גִּבְאוֹה, לְתַן צְדָקָה. ז. מִי שֶׁנֹּחַהֲג רַבָּנוּת בְּעַל־כְּרָחַם בְּגִבְאוֹה, הַקָּדוֹשׁ־שֶׁבְרוּךְ־הוּא מְעוֹרָר עָלָיו שׁוֹנְאִים. ח. מִי שֶׁלְּבוֹ רָם עָלָיו, יִדַּע שֶׁהַשָּׁעָה מִצְלַחַת עָלָיו. ט. מִי שֶׁמוֹשִׁיעַ לְעַנְיִים, יֵשׁ בּוֹ כַח בְּהַסְתַּכְלוּת עַל בְּעַל־גִּבְאוֹה לְהַשְׁפִּיל אוֹתָם. י. מִי שֶׁהוֹלֵךְ בַּשּׁוּק וְנוֹפֵל, בְּיָדוּעַ שֶׁהוּא גְדֹלָן. יא. סִגְלָה לְבַטֵּל גִּבְאוֹה, שֶׁיִּשְׁתַּתֵּף בְּצַרְתָּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל. יב. עָנִי – שֶׁהַרְשָׁע רוֹדֵף אוֹתוֹ תִּדַּע שֶׁהָעָנִי הוּא בְּעַל־גִּבְאוֹה. יג. עַל־יְדֵי גִבְאוֹה נוֹפֵל מְאֻמוֹנָתוֹ. יד. עַל־יְדֵי גִבְאוֹה נִסְגָּר הַלֵּב וְעֵינֵי הָאָדָם מְלַהֲבִיט בַּפְּלָאוֹת [בַּפְּעוּלוֹת] הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לִירְאָה מְלֻפָּנוּי. טו. אֵין לְהַתְגַּאוֹת בְּהַשְׁגוֹת גְּדוּלוֹת אוֹ בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים, כִּי הַכֹּל עַל־יְדֵי הַצְּדִיק שֶׁבְדוֹר, וְהוּא אֶצֶל הַצְּדִיק כְּעֵט אֶצֶל סוּפֵר. טז. אֲכִילָה וְשִׁתִּיָּה מִבִּיא לְגִבְאוֹה. יז. תְּקוּן לְגִבְאוֹה –

שִׁיתְעַנֶּה.

סדר שבת ה'ר"ן ה'תשנ"א:

יג ואמר רבנו זכרוננו לברכה, שכל כך נכנס בהקטנות, ונעשה רגיל בעניני הקטנות כל-כך, עד שאחר-כך כשבא לארץ-ישראל ורצה להשליך זאת היה מקרה להכריח עצמו בכחות לשבר ולהשליך את עניני קטנות הנ"ל, כי כבר היה קשה עליו להשליך זאת מחמת גדל הרגילות כל כך היה נכנס בהקטנות בתחלה גם אחר-כך כשבא מארץ-ישראל היה חדוש נפלא בענין זה ועצם הפלגת גדלת חכמתו בענין זה עמק עמק לא נשמע ולא נראה כזאת כי זה ידוע שקדם שיוצאין מדרגה לדרגה צריך שיהיה ירידה קדם העליה וכו', ואז צריכין לעניני קטנות להיות איש פשוט לגמרי וכו', והוא זכרוננו לברכה, מחמת שכל ימיו לא היה עומד בשום פעם על מדרגה אחת, רק בכל פעם בכל יום ובכל שעה היה עולה תמיד מדרגה לדרגה, על-כן היתה חכמתו בענינים אלו גבוהה ועמק מאד "עמק עמק מי ימצאנו":

יד ואז באותו העת היתה המלחמה של הצרפת, שהלך הצרפת לארץ התוגר למצרים ולארץ-ישראל וכיוצא במפרסם וכאשר נשמע לאנשי סטנבול שהמלחמה הנ"ל מתעוררת, והצרפת הולך ובא על הים, אזי לא רצו קהלה קדישא של סטנבול להניח שום יהודי לצאת מקיר העיר וחוצה, לפרש על הים:

ורבנו זכרוננו לברכה, לא השגיח על זה ורצה להפקיר את עצמו ואמר להאיש שהיה עמו: תדע שאני רוצה לסכן את עצמי אפלו בסכנות גדולות ועצומות, אך את נפשך איני רוצה להפקיר בכן אם תרצה קח לך מעות על הוצאות ושוב בשלום לביתך ואני אסע לבדי בהעלם ובהסתתר מאנשי סטנבול כי את עצמי אני

מפקיר יהיה אידך שיהיה וכו' והאיש הנ"ל מאן בזה ואמר: במקום
אשר יהיה שם אדוני אם למות אם לחיים שם יהיה עבדך ובאשר
תלך אלך גם-כן והשם יתברך ברחמי הוא מסבות מתהפך,
וסבב ברחמי, שאחר יום או יומים נשמע, היות שיושב שם
בסטנבול חכם הגדול מירושלים אשר קביץ על יד נדבות עבור
עניי ירושלים עיר הקדש, והיה בדעתו להתעכב שם עוד שנה
אחת ופתאם נתעורר ואמר לאנשי סטנבול: תדעו שנתגלה לי
שאני מכרח מיד לנסע לירושלים, כי אני רואה שהימים
ממשמשין ובאין להסתלק מן העולם, ואתם אל תיראו את עם
הפרנצויז, ואין לכם לדאג עבור ישראל שילכו להתם, כי בודאי
לא יאנה להם שום הזק בעזרת השם, וה' ישמרם ברחמי עד
בואם לשם כי כבר נרשם מקום קבורתי בירושלים ומיד שמעו
לדבריו, והלכו ושכרו מיד ספינה גדולה, והכריזו: מי שרוצה לילך
על הספינה ילך והלכו הרבה אנשים ונשים וטף הן מאנשי ספרד
והן מאנשי אשכנז, ונסע רבנו זכרוננו לברכה, גם-כן על ספינה
זו לארץ הקדש ודבר רבנו זכרוננו לברכה עם החכם מירושלים
הנ"ל שיקח אותו לירושלים, כי אמר שאינו רוצה להיות לא
בצפת ולא בטבריה וכן המתיקו סוד ביניהם ובלכתם על הים
היה רוח סערה גדולה מאד מאד (שקורין אפירטינע גדולה מאד),
והיתה הספינה בסכנה גדולה "יעלו שמים ירדו תהומות" וכו'
(תהלים ק"ז) ולא היתה עוד בלב איש מהם להנצל מן הפיתה והיו
צועקים כלם אל ה' והיתה לילה אחת כמו יום-הכפורים מפש,
שהכל בוכים ומתוודים ומבקשים כפרה על נפשם ואמרו סליחות
ושאר דברי תפלות ותחנונים ורבנו זכרוננו לברכה, היתה יושב
דומם והתחילו כמה אנשים לומר לו מפני מה הוא שותק בעת

צָרָה כּוֹזֵאת? וְלֹא יֵשֵׁב אִי אִשֶׁת הָרֵב דְּקָהֳלֵת קִדְּשׁ חָאֲטִין שְׁהִיתָה מְלֻמְדֵת וּבְכִתָּה וְצָעָקָה כָּל הַלַּיְלָה, וְהִתְחִילָה הִיא גַם-כֵּן לֹאמֹר לֹא כָּאֵלָה מִפְּנֵי מָה הוּא דוֹמֵם וְכִמְדָּמָה שְׁקָלֵל אוֹתָהּ וְאָמַר לָהּ: הֲלוֹאֵי הֵייתֶם שׁוֹתְקִים גַּם אַתֶּם הָיָה טוֹב לְפָנֵיכֶם וּבְזֹאת תִּבְחָנוּ אִם אַתֶּם תִּשְׁתַּקּוּ-יִשְׁתַּק הַיָּם מֵעֲלֵיכֶם גַּם-כֵּן וְכֵן הָיָה וּפְסָקוֹ מִלְּצַעֵק וּשְׁתַּקּוּ וְאִזִּי מִיַּד כְּשֶׁהָאִיר הַיּוֹם "יָקָם סְעָרָה לְדַמָּמָה וַיַּחֲשׂוּ גְלִיהֶם וַיִּשְׁמְחוּ" וְכוּ' (תְּהִלִּים ק"ז):

סֵדֶר שְׁלֹחַן עָרוֹף הַיּוֹמֵי:

(ב) מי שבריו לו שאינו יכול להתפלל בלא הפחה מוטב שיעבור זמן התפלה ממה שיתפלל בלא גוף נקי (ועיין לקמן סימן פ') ואם יראה לו שיוכל להעמיד עצמו בגוף נקי בשעת ק"ש יניח תפילין בין אהבה לק"ש ויברך: (ג) נשים ועבדים פטורים מתפילין מפני שהוא מצות עשה שהזמן גרמא: הגה ואם הנשים רוצין להחמיר על עצמן מוחים בידן (כל בו): (ד) המניח תפילין צריך ליוזר מהרהור תאות אשה: הגה ואם א"א לו בלא הרהורים מוטב שלא להניחם (כל בו וא"ח): (ה) אבל ביום ראשון אסור להניח תפילין מכאן ואילך חייב אפילו באו פנים חדשות: (ו) בתשעה באב חייבין בתפילין: (ועיין לעיל סימן תקנ"ה): (ז) חתן ושושביניו (פי' ריעיו השמחים עמו) וכל בני חופה פטורים משום דשכיח שכרות וקלות ראש: (ח) כותבי תפילין ומזוזות הם ותגריהם ותגרי תגריהם וכל העוסקים במלאכת שמים פטורים מהנחת תפילין כל היום זולת בשעת ק"ש ותפלה: הגה ואם היו צריכים לעשות מלאכתן בשעת ק"ש ותפלה אז פטורין מק"ש ותפלה ותפילין דכל העוסק במצוה פטור ממצוה אחרת אם צריך לטרוח אחר האחרת אבל אם יכול לעשות שתיהן כאחת בלא טורח יעשה שתיהן: (הגהת אשרי בשם א"ז ור"ן פ' הישן): (ט) מצטער ומי שאין דעתו מיושבת

עליו ונכונה פטור מפני שאסור להסיח דעתו מהם: (י) הקורא בתורה פטור מהנחת תפילין כל היום זולת בשעת ק"ש ותפלה: (יא) לא יחלוץ תפילין בפני רבו אלא יפנה לצד אחר מפני אימתו ויחלוץ שלא בפניו: (יב) היה צריך לתפילין ומזוזה ואין ידו משגת לקנות שניהם תפילין קודמים: (יג) מנודה ומצורע אסורים להניח תפילין:

סימן לט (א) תפילין שכתבן עבד או אשה או קטן אפילו הגיע לחנוך או כותי או מומר לעבודת גלולים או מוסר [לאנסין] פסולים משום דכתיב וקשרתם וכתבתם כל שאינו בקשירה או אינו מאמין בה אינו בכתיבה: (ב) כל שפסול לכותבן פסול בכל תיקון עשייתן: (ג) גר שחזר לדתו מחמת יראה כשר לכתוב תפילין: (ד) תפילין שכתבם אפיקורוס ישרפו: ויש אומרים יגנזו: (ה) נמצאו ביד אפיקורוס ואין ידוע מי כתבם יגנזו: (ו) נמצאו ביד עכו"ם ואין ידוע מי כתבם כשרים: (ז) אין לוקחין תפילין ומזוזות וספרים מן הכותים יותר מכדי דמיהן הרבה כדי שלא להרגיל לגנבן ולגזולן: (ח) אין נקחין אלא מן המומחה שבקי בחסירות ויתירות: (ט) לקח ממי שאינו מומחה צריך לבדקן לקח ממנו מאה קציצות בודק מהם שלשה קציצות שתיים של ראש ואחת של יד או שתיים של יד ואחת של ראש אם מצאן כשרים הוחזק זה האיש והרי כולם כשרים ואין השאר צריך בדיקה ואם לקחן צבתים צבתים חזקתם מאנשים הרבה הם לקוחים לפיכך בודק מכל צבת ב' של ראש ואחד של יד או ב' של יד וא' של ראש המוכר תפילין ואמר שהיו של אדם גדול נאמן ואינם צריכין בדיקה: (י) תפילין שהוחזקו בכשרות אינם צריכים בדיקה לעולם ואם אינו מניחן אלא לפרקים צריכים בדיקה פעמים בשבוע: הגה

ואם אין לו מי שיוכל לבדוק ולחזור ולתופרן יניחם כך בלא בדיקה (ב"י בשם א"ח):

סימן מ (א) אסור לתלות תפילין בין בבתים בין ברצועות אבל מותר לתלותן בכיסן: (ב) בית שיש בו תפילין אסור לשמש בו מטתו עד שיוציאם או שיניחם בכלי תוך כלי והוא שאין השני מיוחד להם שאם הוא מיוחד אפילו מאה חשובים כא': הגה ואם שניהם אינם מיוחדים להם או שהפנימי אינו מיוחד להם והחיצון מיוחד להם מותר (ועיין לעיל סימן ר"מ סעיף ו') (ב"י):

סדר לקוטי תפלות הימני:

קכט: על כן עזרני ה' אלקי, שלא יתבלבל דעתי בשום צד פניות וגאות כלל, ותרחם עלי ברחמיך הרבים ולא תניחני לתעות בדרכים נבוכים, חם ושלום ותעשה ברחמיך את אשר בחקיך אלה, ואת משפטיך אשמר באמת בתכלית הענוה באמת לאמתו ותעזרני שאפלו בשעה שתזכני לעשות טוב, שלא אדע מעצמי כלל לעולם:

קל: אנה ה', רחמן האמת, מלא רחמים, חמל על מעשיך, ותפתח פי ולבי שאוכל לפרש שיחתי לפניך ואזכה לעזר רחמיך האמתיים עלי, שתרחם עלי מעתה, ותעזר לי שאזכה לקדש ולטהר עצמי בקדשת הברית ואנצל מעתה מכל מיני פגם הברית שבעולם "העבר עיני מראות שוא, בדרכיך חייני":

קלא: וכל מה שפגמתי עד עתה בברית קדש על הכל תמחל ותסלח לי, מוחל וסולח ברחמיך הרבים וחסדיך העצומים, הן מה שפגמתי במחשבה או בדבור או במעשה, הן מה שפגמתי בראיית העין ובשמיעת האזן ובחוש הריח, בין בשוגג בין במזיד בין באנס בין ברצון וכל מיני פגמים שפגמתי בפגם הברית על

הַכֹּל תִּמְחַל וְתִסְלַח לִי, חַנוּן הַמְרַבֵּה לְסִלַּח "לְמַעַן שְׂמֹךְ ה' וְסִלַּחַת לְעוֹנֵי כִי רַב הוּא" וְתִרְחַם עָלַי וְתִשָּׁבֵר וְתִמְגֵּר וְתִכְנִיעַ וְתִבְטֹל אֶת כָּל מִיָּנִי קְשָׁרִים וְעִבּוֹתוֹת וְשִׁלְשֵׁלֶת דְּסִטְרָא אַחְרָא שְׁנַקְשָׁרוּ וְנִגְדְּלוּ עַל יְדֵי עוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים, אֲשֶׁר הֵם מִתְגַּבְּרִים עָלַי בְּכָל עֵת וְרוֹצִים לְמַשְׁכְּנִי, חֵם וְשָׁלוֹם, מִפְּגָם לְפָגָם, וְאֵין מַנְיָחִים אוֹתִי לְקַדֵּשׁ וּלְטַהֵר עֲצָמַי בְּאַמֶּת כָּרְאוּנִי, וּמַחֲמַת זֶה אֲנִי רָחוּק מִקְּדוּשַׁת הַבְּרִית בְּאַמֶּת, כָּרְאוּנִי לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי לְזֶרַע אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּהֶם בְּחִרְתָּ:

קִלְבִּי: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת לְבָבִי, חוּם וְחַמֵּל עָלַי, וְתִפְסֹק וְתִקְרַע וְתִשָּׁבֵר וְתִבְטֹל אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים וְהַשִּׁלְשֵׁלֶת דְּסִטְרָא אַחְרָא, עַד שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם שׁוּם כֹּחַ לְהִתְגַּבֵּר עָלַי כִּלְלֵל וְתִבְטֹלֵם בְּבִטּוּל גָּמוּר שֶׁלֹּא יִשָּׂאֵר מֵהֶם שׁוּם זִכָּר וּרְשִׁימָה בְּעוֹלָם כִּלְלֵל, רַק כָּל הָעוֹנוֹת יִתְהַפְּכוּ לְזִכְיוֹת וְאִם אֲמַנָּם לֹא זָכִיתִי עֲדִין לְתִשׁוּבָה זוֹ, כִּי עֲדִין לֹא הִתְחַלַּתִּי לַעֲשׂוֹת תִּשׁוּבָה בְּאַמֶּת כִּלְלֵל, אַף עַל פִּי כִּן תִּתֵּן לִי בְּמִתְנַת חֲנָם וְנִדְבַת חֶסֶד, וְתִרְחַם עָלַי בְּחֶסֶדֶךָ הַגָּדוֹל, וְתִרְאֶה בְּעַנְיִי וְעַמְלִי אֲשֶׁר הֵם אוֹרְבִים עָלַי בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה וּמַעֲנִים אֶת נַפְשִׁי וְרוּחִי וְנִשְׁמָתִי בְּכָל מִיָּנִי עֲנוּיִים, וְרוֹדְפִים אַחֲרַי בְּכָל מִיָּנִי רְדִיפוֹת שְׁבַעֲעוֹלָם, וְרוֹצִים לְגַרְשָׁנִי, חֵם וְשָׁלוֹם, מֵאֶרֶץ הַחַיִּים, וְהֵם צוֹדִים אֶת נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ, חֵם וְשָׁלוֹם:

קִלְגִּי: וְאִם אֲמַנָּם אֲנִי בְּעֲצָמַי רוֹדֵף אוֹתִי יוֹתֵר מִכָּלֵם כִּי בּוֹדֵאִי הַבְּחִירָה חֲפְשִׁית, וּמִי יוֹכֵל לְהַכְרִיחַ אוֹתִי לְהַטּוֹת לְדַרְכָּם, חֵם וְשָׁלוֹם, הַנְּנִי מוֹדָה וּמִתְוֹדָה כִּי בְּאַמֶּת אֲנִי בְּעֲצָמַי הַחַיֵּב כִּי אֲנִי אֲדֹנֵי הָעוֹזֵן, אֲבָל מָה אַעֲשֶׂה ה' אֱלֹקָי כִּי מָטָה יָדֵינוּ מְאֹד, וְאִינִי יוֹדֵעַ לְבַקֵּשׁ אִיזָה דֶּרֶךְ מָנוֹס לָנוֹס מֵהֶם וּלְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַתְּאוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים שֶׁהֵם מִתְגַּבְּרִים עָלַי בְּכָל עֵת, וְאֵין לִי שׁוּם תְּקוּוּהָ כִּי אִם עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וְחֶסֶדֶיךָ הַגָּדוֹלִים, שֶׁתַּעֲזֹר לִי וְתִתֵּן לִי כֹחַ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ספר מנחם מנדל זצ"ל "צדק מצויה שדך מצויה רבנו יהודה תיקון רב"ל
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל מִינֵי תַאֲוֹת וְהִרְחֹרֵם רָעִים לְהַכְנִיעֵם וּלְהַשְׁפִּילָם
וּלְשַׁבְּרָם וְלִסְלָקָם מֵעָלַי וּמֵעַל גְּבוּלֵי מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם, שְׁלֹא יִכְנַס
בְּדַעְתִּי וּמַחֲשַׁבְתִּי שׁוֹם צַד הִרְחֹרֵם בְּעוֹלָם כָּלֵל, רַק מַחֵי וּמַחֲשַׁבְתִּי
יְהִיוּ קְדוּשִׁים וּמְהוֹרֵם תָּמִיד בְּתַכְלִית הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁלְמוֹת:

קלד: וְתַעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁאֲזַכֶּה לְקְדוּשָׁה וּמְהֻרָה, שְׁאֲזַכֶּה
לְקַדֵּשׁ עַצְמִי בַּמֶּתָר לִי, וְאֲזַכֶּה בְּכָל פֶּעַם לְהוֹסִיף קְדוּשָׁה עַל קְדוּשָׁה,
עַד שְׁאֲזַכֶּה לְקַדֵּשׁה וּפְרִישׁוֹת בְּאַמֶּת, עַד שְׁאֲזַכֶּה שִׁיתִּיחַד עַל יָדֵי
יְחֻדָּא עֲלָאָה וְיְחֻדָּא תַתָּאָה:

קלה: אָנָּה ה', עֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׁלֹא אֶאֱבֹד אֶת עוֹלָמִי, חֵם
וְשִׁלּוֹם, עַל־יָדֵי טְרִדַת הַפְּרַנְסָה, וְתַצִּילֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִפְּגָם
הַל"ט מְלָאכּוֹת דְּסִטְרָא אַחֲרָא שְׁהֵם ל"ט מְלָקִיּוֹת, שְׁהֵם מִטְרִידִים
אֶת רַב הָעוֹלָם בִּיגִיעוֹת וּמְטְרָדוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה, אֲשֶׁר הֵם רָצִים כָּל
יְמֵיהֶם אַחַר פְּרַנְסָתָם בִּיגִיעוֹת וּמְטְרָחוֹת גְּדוּלוֹת מְאֹד, וְהֵם אוֹכְלֵי
לֶחֶם בְּעֶצְבוֹן בְּזַעַת אַפָּם יֹאכְלוּ לֶחֶם עַד שׁוֹבֵם אֵל הָאֲדָמָה,
וּמְאוּמָה לֹא יִשְׂאוּ בְּעַמְלָם, כִּי טְרִדַת הַפְּרַנְסָה מְבַלְבֶּלֶת אוֹתָם כָּל
יְמֵיהֶם, וּמוֹנְעַת אוֹתָם מִלְּזַכֵּר וּלְשִׁים אֵל לְבָם אֶת תַּכְלִיתָם מִה
יַעֲשׂוּ לְיוֹם פְּקֻדָּה:

קלו: אָנָּה ה', מָלֵא רַחֲמִים רַבִּים, רַחֵם עָלַי וְעַל כָּל חֲבֵרְתָנוּ וְעַל כָּל
עַמֶּיךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַצִּיל אוֹתָנוּ מִכָּל זֶה, וְתִזְכֶּה אוֹתָנוּ שְׁלֹא נִהְיֶה
טְרוּדִים כָּלֵל בְּטְרִדַת הַפְּרַנְסָה, וְאֶפְלוּ בְּעֵת שְׁאֲנוּ מְכַרְחִים לַעֲשׂוֹת
אִיזָה עֶסֶק אוֹ מִשָּׂא וּמִתָּן בְּשִׁבִיל פְּרַנְסָה, תַעֲזֹרְנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
שְׁיִהְיֶה הַכֹּל בְּקְדוּשָׁה וּבְטְהָרָה, בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב,
בְּלִי טְרִדָּא וּבְלִי בְּלָבוֹל הַדַּעַת כָּלֵל וְנִדְעָ וְנִאֲמִין כִּי הַכֹּל מֵאֲתָךְ וְלֹא
עַל יְדֵינוּ כָּלֵל, וְכָל עֶסְקָנוּ וְעִשְׂתָנוּ בְּמִשָּׂא וּבְמִתָּן וְעֶסְקֵי פְרַנְסָה
יְהִי הַכֹּל מְזַכֵּךְ וּמְזַקֵּק, עַד שְׁיִהְיוּ מְאִירִים כָּל הַל"ט מְלָאכּוֹת

וַיְכַלּוּ בְּט"ל אֲזֵרוֹת הַנְּמַשְׁכִּים מִשְׁמֶךְ הַגָּדוֹל וְכָל הַל"ט מְלָאכֹת
יְהִיוּ בְקִדְשָׁהּ וּבְטַהָרָה, בְּבַחֲיִנוֹת מְלָאכֹת הַמְּשַׁכְּן וּתְבַרְךְ אֶת
מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ, וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכָל עֲסָקֵנוּ וְעִשְׂתִּיתֵנוּ וְתִזְמִין
פְּרָנְסֵתֵנוּ קֶדֶם שְׂנַצְטָרְךָ לָהֶם, בְּרוּחַ וְלֹא בְצַמְצוּם, בְּהִתַּר וְלֹא
בְּאִסּוּר מִתַּחַת יָדְךָ הַרְחֲבָה וְהַמְּלֵאָה "וַיְהִי נָעַם ה' אֱלֹקֵינוּ עָלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָהוּ":